

Nasze Słupnice - nr 20

Wstęp

Szanowni Państwo

Oddajemy do Państwa rąk 20 wydanie „Naszych Słupnic” kwartalnika, który zaczął ukazywać się od początku istnienia Gminy tj. od 1997 r.. Nie jest to wprawdzie wydarzenie na miarę wielkiego jubileuszu, ale nasz mały lokalny sukces.

Od dwóch lat „Nasze Słupnice” ukazują się w kolorowej okładce, a jego drukiem zajmuje się firma poligraficzna. Obecny nakład biuletynu liczy 700 egzemplarzy i szybko znika z lad sklepowych i miejscowego kiosku ruchu.

Naszym głównym celem, którym kierujemy się podczas pracy nad każdym kolejnym numerem kwartalnika, jest przekazywanie rzetelnych informacji o pracy samorządu, o wydarzeniach, które miały miejsce na terenie naszej Gminy oraz ukazywanie walorów naszej miejscowości i ludzi związanych w przeszłości i teraźniejszości ze Słupnicami. W naszych artykułach uchylamy się od opinii, sugestii – kwestia oceny należy wyłącznie do Państwa jako mieszkańców Gminy Słupnice.

Dzisiaj, w dniu dwudziestego wydania, w imieniu własnym i zespołu redakcyjnego, dziękuję za uznanie jakim obdarzyli Państwo nasz lokalny periodyk.

Wyrażam jednocześnie nadzieję, że z równie dużym zainteresowaniem będą Państwo sięgać po kolejne numery „Naszych Słupnic”, bacznie śledząc losy naszej młodej i ambitnej Gminy.

Korzystając z okazji pragnę złożyć serdeczne życzenia radości, spokoju i pogody ducha z okazji zbliżającego się Misterium Świąt Wielkiejnocy.

Z poważaniem,

Anna Franczak

Redaktor Naczelni

W Watykanie jak u swoich

Prawie tydzień trwał pobyt zespołu dziecięcego „Mali Słupnicanie” w stolicy słonecznych

Włoch – Rzymie. Grono maluchów wraz z opiekunami, wójtem gminy Adamem Sołtysem i dyrektorem SP Nr 1 Grzegorzem Biedroniem zwiedzili Wenecję, Bazylikę Św. Klary i Św. Franciszka w Asyżu, poznali najważniejsze zabytki historyczne Rzymu oraz opactwo Św. Benedykta na Monte Cassino. Miejscem, które także znalazło się na mapie wycieczki był cmentarz Żołnierzy Polskich na Monte Cassino. Na tym cmentarzu został pochowany rodak ze Słopnic – Józef Kulpa, który zginął w maju 1944 r. Na grobie złożono kwiaty zapalono znicze i zanucono hymn narodowy. Bardzo ważnym elementem pobytu był występ zespołu dla Polonii mieszkającej w Rzymie.

Najbardziej wzruszającym momentem dla wszystkich uczestników wycieczki było przebywanie na terenie Watykanu – miejscu pobytu naszego Najukochańszego Ojca Świętego. Spotkaliśmy się z wielką życzliwością osób należących do najbliższego otoczenia Ojca Św. Jedną z tych osób jest siostra Fernanda pochodząca ze Słopnic, która na co dzień zajmuje się przygotowaniem posiłków dla Papieża. Siostra Fernanda bardzo zaangażowała się w pobyt zespołu w Watykanie. Już pierwszego dnia umożliwiła wszystkim uczestnikom wycieczki spacer po „Ogrodach Watykańskich”, niedostępnych dla grup turystycznych. Kontakt grupy z Janem Pawłem II był też ułatwiony poprzez inne osobistości pochodzące z limanowszczyzny: ks. biskupa Stanisława Dziwisza z Raby Wyżnej i ojca Hejmo pochodzącego z Sadku – Kostrzy. Zespół „Mali Słopniczanie” miał zaszczyt osobistego spotkania z Ojcem Św. Wizyta miała miejsce w prywatnym pomieszczeniu Ojca Św. tzn. w Papieskiej Bibliotece. W czasie prywatnej audiencji, która trwała około 20 minut była okazja do zaprezentowania Ojcu Św. Szkoły Podstawowej i całej naszej gminy Słopnice.

Członkowie zespołu zaśpiewali w specjalnej dedykacji kilka regionalnych piosenek, wśród których znalazła się ulubiona „Barka”. Podczas gdy dziecięca kapela góralska zespołu grała kolejne zwrotki pieśni, najmłodsze dzieci otoczyły Ojca Św. wianuszkami. Ojciec Św. w darze od zespołu otrzymał obraz przedstawiający Kościół Parafialny p. w. Św. Andrzeja Apostoła w Słopnicach. Spotkanie z dziećmi wyraźnie ożywiło Ojca Św., który pobłogosławił wszystkich i każdemu podarował różaniec. Włoscy paparacci wykonali dziesiątki zdjęć, będących pamiątką dla wszystkich uczestników wycieczki.

Spotkanie z Ojcem Św. wywarło ogromne wrażenie na dzieciach, które nie kryły swojego wzruszenia. Wszyscy uczestnicy spotkania z Ojcem Św. mieli „łzy w oczach” a obraz radosnego Papieża na zawsze pozostanie w pamięci i sercach maluchów.

Wjazd zespołu „Mali Słopniczanie” odbył się dzięki pomocy finansowej samorządu Gminy Słopnice oraz rodziców dzieci, którzy pokryli 50% kosztów podróży.

Anna Szczecin

Europa da się lubić

Sprawy integracji Polski z Unią Europejską są na wokandzie wszystkich mediów: telewizji, radia, prasy i Internetu. Kampania informacyjna zatacza coraz szersze kręgi – dając każdemu możliwość zgłębienia tematyki unijnej. W celu bezpośredniego kontaktu z obywatelami, z dniem 3 marca b.r. we wszystkich polskich gminach rozpoczęły działalność Gminne Punkty Informacji Europejskiej.

Wdrażana w ten sposób kampania informacyjna ma pomóc w przygotowaniu Polaków do referendum, w którym będą opowiadać się „za” lub „przeciw” przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Referendum akcesyjne odbędzie się najprawdopodobniej 8 lub 7 i 8 czerwca b.r., a

referendalne pytanie będzie brzmiało następująco:

"Czy jesteś za ratyfikacją Traktatu Akcesyjnego, który ustanawia członkostwo Polski w Unii Europejskiej?"

UNIA EUROPEJSKA to oparte na zasadach wzajemności i solidarności porozumienie państw, które postanowiły wspólnie sprostać międzynarodowej konkurencji i razem pracować dla rozwoju społecznego i gospodarczego.

Celami Unii zawartymi w jej preambule jest:

- promowanie harmonijnego rozwoju działalności gospodarczej,
- ciągły i zrównoważony wzrost gospodarczy,
- większa stabilizacja,
- przyspieszenie tempa podnoszenia poziomu życia,
- zacieśnianie związków między państwami.

Służyć temu ma otwarcie granic, swobodny przepływ ludzi, kapitału, usług, towarów oraz tworzenie więzów solidarności poprzez wdrażanie wspólnej polityki i instrumentów finansowych (wspólna waluta).

Unia Europejska zbudowała 5 instytucji zarządzających jej działaniami i rozwojem. Są nimi:

1. Parlament Europejski (wybierany przez społeczeństwo Unii Europejskiej).
2. Rada Unii Europejskiej (Rada Ministrów) – składająca się z ministrów – reprezentantów poszczególnych krajów członkowskich.
3. Komisja Europejska (organ wykonawczy i posiadający inicjatywę legislacyjną, składający się z 20 komisarzy reprezentujących interesy UE)
4. Trybunał Sprawiedliwości (potwierdzający zgodność prawną nowych aktów z istniejącym prawem).
5. Trybunał Rewidentów Księgowych (Trybunał Obrachunkowy) – (organ odpowiedzialny za wewnętrzną kontrolę finansową).

Powyższe instytucje wspierane są przez działalność innych pomocniczych organów:

1. Komitet Ekonomiczno Społeczny i Komitet Regionów (ciała doradcze).
2. Rzecznika Praw Obywatelskich (zajmujący się skargami obywateli odnośnie złego funkcjonowania administracji na poziomie europejskim).
3. Europejski Bank Inwestycyjny (instytucja finansowa Unii Europejskiej) oraz Europejski Bank Centralny (odpowiedzialny za politykę monetarną i wspólną walutę Euro).

Poza tymi instytucjami istnieje jeszcze jedno, nieformalne ciało – Rada Europejska – regularne, odbywające się co pół roku spotkanie szefów państw rządów członków Unii oraz Przewodniczącego Komisji Europejskiej. Podczas posiedzeń Rady dyskutowane są kluczowe zagadnienia dotyczące aktualnych problemów i kierunków rozwoju Unii Europejskiej.

Anna Mamak i Tomasz Papież

Gminny Ośrodek Informacji Europejskiej

Od 3 marca 2003 r. w Urzędzie Gminy, rozpoczął swoją działalność Gminny Ośrodek Informacji Europejskiej, który powstał w ramach rządowego programu „Moja Gmina w Unii Europejskiej”. Głównym celem istnienia punktu jest organizacja kampanii informacyjnej przed referendum dotyczącym członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

Zakres prac realizowanych w ramach Gminnego Ośrodka Informacji Europejskiej to m. in.:

1. Prowadzenie akcji informacyjnej na temat warunków członkostwa Polski w Unii Europejskiej dla danej gminy, społeczności lokalnej i poszczególnych osób.
2. Organizacja spotkań informacyjnych dla mieszkańców gminy na jej terenie, przy współpracy Urzędu Gminy i Biura Integracji Europejskiej.
3. Dystrybucja materiałów informacyjnych w społecznościach lokalnych, w tym w miejscu ich pracy i zamieszkania oraz informowanie na temat referendum.

Osobami, które będą odpowiadać na Państwa pytania jest Pani Anna Mamak i Pan Tomasz Papież. Wszystkich, którzy chcą zasięgnąć dodatkowych informacji na temat Unii Europejskiej i uzyskać odpowiedzi na nurtujące pytania z zakresu struktur unijnych, zapraszamy codziennie w godzinach pracy urzędu.

Kto w sołectwie rządzi?

W miesiącu lutym, w związku z upływem kadencji sołtysów i rad sołeckich odbyły się na terenie gminy Słopnice zebrania wiejskie. Największą frekwencję zanotowano w Sołectwie II – Podmogielica (19,4%) i w Sołectwie IV – Granice (15, 2%). W spotkaniach i dyskusjach z mieszkańcami poszczególnych sołectw uczestniczył Wójt Gminy – Adam Sołtys, Przewodniczący Rady Gminy – Józef Filipiak, Skarbnik Gminy - Jan Więcek oraz radni poszczególnych sołectw.

Bilans głosowania przedstawia się następująco:

W sołectwie Słopnice I sołtysem, na następną kadencję, został wybrany Pan Józef Grucel. W skład nowej rady sołeckiej wchodzi:

1. Ślęzyk Józef
2. Kulpa Jan
3. Piaskowy Krzysztof
4. Krzezińska Maria

W sołectwie Słopnice II/ Podmogielica/ sołtysem został Pan Jerzy Sołtys, a w skład rady sołeckiej weszli:

1. Gaura Janusz
2. Kowalczyk Zygmunt
3. Kurek Kazimierz
4. Gaura Józef

Zebranie sołeckie Słopnice III /Słopnice Górne/ na sołtysa wybrało ponownie Pana Józefa Franczaka, a członkami rady sołeckiej zostali:

1. Ślęzyk Bogdan
2. Bednarczyk Józef
3. Poręba Andrzej
4. Woźniak Jan
5. Bulanda Stanisław

W sołectwie Słopnice IV /Granice/ bez zmian, funkcję sołtysa pełnić będzie Pan Henryk Ślęzyk – skład nowej rady tworzą:

1. Łukasik Jan
2. Ślęzyk Andrzej
3. Talaska Stanisław
4. Wojcieszak Krystyna
5. Wikar Jarosław

Sołtysem sołectwa Słopnice V został ponownie Pan Jan Kaim, radę sołecką tworzą:

1. Ludwik Mrózek
2. Władysław Palacz
3. Bolesław Piaskowy
4. Józef Kwiatkowski

Krótką charakterystyka sołtysów:

Józef Franczak – lat 61, funkcję sołtysa pełni od 25 lat, obecnie jest radnym Gminy Słopnice i przewodniczącym Komisji Rolnictwa, Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej oraz członkiem Komisji Rewizyjnej.

Józef Grucel – lat 36, syn dotychczasowego sołtysa Pana Jana Grucela.

Jan Kaim – lat 62, funkcję sołtysa pełni od 10 lat, obecnie radny i członek Komisji Inwestycji i Finansów, prezes OSP w Słopnicach Dolnych.

Jerzy Sołtys – lat 37, związany z branżą budowlaną, funkcję sołtysa pełni po raz pierwszy.

Henryk Ślęzyk – lat 45, pełni funkcję sołtysa od 15 lat, obecnie radny i członek Komisji Inwestycji i Finansów.

AF

Komu i ile?

Wysokość diety dla radnych określa uchwała rady gminy. Przy ustalaniu wysokości diet brane są pod uwagę funkcje pełnione przez radnego – wynika to z zapisu art. 25 ust.8 ustawy o samorządzie gminnym.

Zasadniczo radnym przysługują diety za udział w pracach rady gminy. Kodeks pracy bowiem nie przewiduje, by radny zachowywał prawo do wynagrodzenia za czas, w którym nie świadczy pracy. Dlatego dieta stanowić ma rekompensatę - ekwiwalent za utracony przez niego, w związku ze sprawowaniem mandatu, czas i zarobek, a także ma rekompensować koszty dojazdu do siedziby urzędu gminy na różnego rodzaju zebrania, sesje i posiedzenia.

Dlatego też w przyjętej przez Radę Gminy Słopnice uchwale Nr IV/18/03 z dnia 11 lutego 2003r. w sprawie ustalenia wysokości diet dla radnych oraz zryczałtowanej diety dla przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady gminy oraz radnych będących sołtysami wsi - dokonano zróżnicowania wysokości diet w zależności od pełnionych funkcji. Bez wątpliwości najwięcej zadań spoczywa na przewodniczącym i wiceprzewodniczącym rady. To oni organizują pracę rady i prowadzą jej posiedzenia. Ich obowiązki znacznie wykraczają poza zwykłe uczestnictwo w sesjach i posiedzeniach rady. Ustalenie zryczałtowanych miesięcznych diet dla przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady uzasadniono zadaniami jakie wykonują między sesjami. Dla ich wypełnienia muszą przeznaczyć dodatkowy czas związany np. ze zwoływaniem sesji i przygotowaniem niezbędnych dokumentów, z dyżurem pełnionym w urzędzie, w czasie którego przyjmuje się mieszkańców w sprawach skarg i wniosków, a

także związanych z uczestnictwem w różnego rodzaju zebraniach, uroczystościach oraz reprezentowanie gminy na zewnątrz, itp.

Za te prace otrzymują odpowiednio:

1) przewodniczący rady gminy – zryczałtowaną miesięczną dietę w wysokości 100% minimalnego wynagrodzenia - /800 zł/.

2) wiceprzewodniczący rady gminy – zryczałtowaną miesięczną dietę w wysokości 40% minimalnego wynagrodzenia - /320 zł/. Również dla radnych będących jednocześnie sołtysami wsi ustalono zryczałtowaną miesięczną dietę w wysokości 45% minimalnego wynagrodzenia - /360 zł/.

Sołtysi nie będący radnymi otrzymują miesięczną zryczałtowaną dietę w wysokości 250 zł.

Pozostali radni za udział w sesjach rady gminy i w posiedzeniach komisji rady otrzymują dietę w wysokości 10% minimalnego wynagrodzenia /80 zł/ za każde posiedzenie, z tym że przewodniczący komisji rady gminy za organizację pracy komisji i jej prowadzenie otrzymuje dietę w wysokości 15% minimalnego wynagrodzenia /120 zł/.

Należy dodać, że w tych kwotach mieszczą się koszty przejazdów na posiedzenia rady i komisji, rachunki za rozmowy telefoniczne i ekwiwalent za utracony zarobek – dla tych, którzy pracują.

Do lutego br. radni otrzymywali dietę w wysokości 50 zł, a sołtysi otrzymywali ryczałt miesięczny w wysokości 200 złotych miesięcznie + dodatkowo za każde posiedzenie komisji i udział w sesjach rady gminy diety w wysokości 50 zł. Obecnie otrzymują tylko ryczałt miesięczny. Należy tu zaznaczyć, że osoby, które pobierają zryczałtowaną miesięczną dietę nie otrzymują diet za udział w sesjach i posiedzeniach komisji rady gminy.

Można sobie zadać tu pytanie, czy to dużo, czy też mało?

Jeżeli w ciągu roku średnio odbywa się 7 – 8 sesji rady gminy i 6 posiedzeń komisji, odpowiedź na zadane pytanie jest bardzo prosta.

Maria Nowak

Portfel Gminy Słopnice

Budżet Gminy Słopnice na 2003 rok został uchwalony przez Radę Gminy Słopnice 30 grudnia 2002 roku. Dochody i wydatki budżetowe równoważą się i wynoszą 7.563.036 złotych. Wynika z tego, że budżet jest zbilansowany, czyli nie jest zakładany deficyt budżetowy.

Na dochody budżetowe w kwocie 7.563.036 zł. składają się:

1. Dochody własne w kwocie 839.593 zł.:

Dochody własne pochodzą: z podatków i opłat lokalnych (podatku leśnego, rolnego, od nieruchomości, od środków transportowych), udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych, wpływy z opłaty skarbowej, wpływy z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, opłaty za wywóz odpadów komunalnych, odsetki od środków na rachunku bankowym, wpływy z czynszów za lokale mieszkalne i użytkowe oraz pozostałe dochody.

2. Dochody z tytułu dotacji na realizację zadań zleconych kwota 537.500 złotych.

Większą część tej kwoty stanowi dotacja na realizację zadań z zakresu opieki społecznej kwota 500.700 zł.

3. Dotacja celowa na świadczenia socjalne dla nauczycieli emerytów i rencistów kwota 11.040 złotych.

4. Subwencja oświatowa kwota 3.754.489 złotych.

Subwencja oświatowa przeznaczana jest na pokrycie wszystkich kosztów związanych z oświatą na terenie Gminy Słupnice, w tym także wszystkie wydatki dotyczące utrzymania szkół.

5. Subwencja wyrównawcza kwota 2.097.004 złotych.

Subwencję wyrównawczą otrzymują gminy o niskich dochodach własnych.

6. Subwencja rekompensująca kwota 160.876 złotych.

7. Dotacja w ramach udziału w programie „Aktywizacji Obszarów Wiejskich” zadania szkoleniowo dydaktyczne kwota 61.800 złotych.

8. Dochody z programu UE Sapard na modernizację drogi Pogorzelsko Podwesoła kwota 100.000 zł.

Wydatki budżetowe w kwocie 7.563.036 złotych obejmują:

1. Wydatki bieżące w kwocie 6.170.036 złotych, to:

- wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń,
- dotacje z budżetu państwa,
- wydatki na obsługę długu,
- pozostałe wydatki bieżące.

Największą pozycję stanowią wydatki na oświatę i wychowanie kwota 3.638.684zł. w tym:

- utrzymanie szkół podstawowych 2.324.095 zł
- utrzymanie klas „O” 153.965 zł
- utrzymanie Gimnazjum 904.634 zł
- dowożenie uczniów do szkół 90.000 zł
- pozostałą działalność (sport w szkole, olimpiady, konkursy itp.) ogółem 40.000 zł
- świadczenia dla nauczycieli emerytów i rencistów (w wys. otrzymanej dotacji celowej) 11.040 zł
- wydatki na dokształcanie nauczycieli 15.000 zł
- wydatki dotyczące programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich 99.950 zł.

Wydatki realizowane przez Ośrodek Pomocy Społecznej wynoszą 672.487 złotych.

2. Wydatki majątkowe (inwestycyjne) w kwocie 1.393.000 złotych obejmują:

- Budowę oczyszczalni ścieków (dokumentacja) - kwota 50.000 zł
- Budowę wodociągu (dokumentacja i rozpoczęcie prac) - kwota 300.000 zł
- Modernizację dróg (wykonanie nawierzchni asfaltowej) - kwota 730.000 zł
- Zakupy inwestycyjne w Urzędzie Gminy - kwota 10.000 zł
- Modernizacja budynku Urzędu Gminy - kwota 60.000 zł
- Ogrodzenie i place przy Gimnazjum i Szkole Nr 1 - kwota 110.000 zł
- Ogrodzenie i place przy Szkole Nr 2 - kwota 61.000 zł
- Remont Szkoły Nr 3 - kwota 30.000 zł
- Ogrodzenie Szkoły Nr 4 - kwota 42.000 zł

Wydatki inwestycyjne stanowią 18,4 % wydatków ogółem budżetu, co stanowi jeden z wyższych wskaźników wydatków na inwestycje w gminach.

Na nieprzewidziane wydatki zabezpieczono rezerwy:

- oświatową kwota 241.610 złotych
- oraz ogólną w kwocie 75.000 złotych

Podane powyżej kwoty nie są kwotami ostatecznymi i czynione są starania, aby pozyskać środki zewnętrzne głównie na zadania inwestycyjne. To tylko najważniejsze informacje na temat budżetu gminy na 2003 r. Budżet jest jawny i wszystkie szczegółowe informacje można uzyskać w Urzędzie Gminy bądź na naszej stronie internetowej www.slopnice.pl

Jan Więcek

Kilka słów o drogach

Szybki rozwój motoryzacji spowodował potrzebę rozwoju infrastruktury drogowej. W związku z dużymi zaniedbaniami w tej dziedzinie przez ostatnie dziesięciolecia pilną potrzebą stało się przeznaczenie większych środków finansowych na ten cel. W naszej gminie tak się stało i w ostatnich latach na terenie naszej gminy zostały poczynione duże inwestycje drogowe dzięki którym w znacznym stopniu poprawiła się infrastruktura drogowa.

W tegorocznym budżecie gminy zapisane są również znaczne środki, które zostaną przeznaczone na modernizację dróg gminnych.

W obecnej chwili ważną rzeczą jest użytkowanie wykonanych dróg w taki sposób, aby jak najlepiej i jak najdłużej służyły wszystkim ich użytkownikom.

W związku powyższym uważam za stosowne poruszenie trzech kwestii, które moim zdaniem mają największy wpływ na ochronę dróg przed przedwczesnym ich zniszczeniem oraz bezpiecznym ich użytkowaniem.

1. Ochrona dróg publicznych.

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych pas drogowy drogi gminnej stanowi jezdnia, pobocza, rowy przydrożne oraz teren co najmniej 0,75 m od zewnętrznej krawędzi wykopu, nasypu lub rowu.

W pasie drogowym zabrania się :

1/ lokalizacji budynków, umieszczania urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z gospodarką drogową lub potrzebami ruchu drogowego.

Obserwowanym najczęstszym naruszeniem tego przepisu, jest nielegalne zabudowywanie pasa drogowego budynkami, wykonywanie ogrodzeń oraz składowanie materiałów budowlanych bezpośrednio przy jezdni.

2/ poruszanie się pojazdami niszczącymi nawierzchnię drogi.

Najczęstszym naruszeniem tego przepisu jest ciągnięcie po drogach drewna oraz składowanie drewna na poboczach dróg.

3/ poruszania się po drogach pojazdów, których nacisk na pojedynczą oś przekracza 8 ton a na oś składową osi wielokrotnej, jeżeli przekracza wartość od 5.75 t. do 7.25 t. w zależności od rozstawu osi.

Przepis ten jest często łamany przez kierowców samochodów ciężarowych, którzy przedkładają własne dobro nad dobro wspólne - jakim jest dbałość o należyty stan dróg.

4/ samowolnego ustawiania, zmieniania i uszkodzania znaków drogowych i urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających.

Coraz częściej dochodzi do niszczenia, łamania oraz odwracania znaków drogowych. Brak widocznego znaku drogowego w odpowiednim miejscu może skutkować groźnym wypadkiem. Obecnie posiadamy informacje o osobach, które dopuszczają się takich występów, jeżeli informacje się potwierdzą, a sytuacja nie ulegnie zmianie wystąpimy do odpowiednich organów o obciążenie rodziców kosztami napraw.

5/ umieszczania poza obszarami zabudowanymi tablic z hasłami reklamowymi lub

propagandowymi,

6/ umieszczanie urządzeń zastępujących obowiązujące znaki drogowe,

7/ niszczenia rowów, skarp i nasypów i wykopów oraz samowolne rozkopywanie drogi,

8/ zaorywania lub zwięzania w inny sposób pasa drogowego,

9/ odprowadzania wody i ścieków i urządzeń melioracyjnych, gospodarskich lub zakładowych do rowów przydrożnych lub na jezdnię drogi.

W powyższych kwestiach najczęściej spotykanym naruszeniem przepisów jest zaorywanie pasa drogowego, wypuszczanie wody z pól, podwórek i rynien bezpośrednio na drogę oraz odprowadzanie ścieków do rowów przydrożnych.

10/ wypasania zwierząt gospodarskich.

Obserwowanym naruszeniem tego przepisu jest wiązanie bydła w odległości umożliwiającej jego wtargnięcie na drogę.

11/ rozniecanie ognisk w pobliżu obiektów mostowych,

12/ usuwanie, niszczenie i uszkodzanie drzew przydrożnych.

Przy tej okazji chciałem zwrócić uwagę na często spotykane na drogach zanieczyszczenia pozostawione przez maszyny rolnicze. Ziemia, a niejednokrotnie obornik pozostawiony na drodze przez koła ciągników i maszyn rolniczych, podczas opadów deszczu stwarza duże niebezpieczeństwo poślizgu. Apeluję więc do rolników o wykazanie rozwagi i kultury.

2. Wykonywanie ogrodzeń.

Wykowanie ogrodzeń posesji od strony dróg jest sprawą bardzo ważną.

Pragnę jednak przypomnieć, że zgodnie z prawem budowlanym budowa ogrodzeń od strony dróg, ulic, placów i innych miejsc publicznych wymaga zgłoszenia właściwemu organowi jakim jest Starostwo Powiatowe w Limanowej. Uzyskanie zgody na budowę wymaga uzgodnienia lokalizacji przez zarządcę drogi. Przepis ten jest bardzo często łamany, a większość ogrodzeń budowana jest bez zgłoszenia. Ogrodzenia budowane są blisko jezdni w pasie drogowym, co często utrudnia bezpieczne korzystanie z drogi oraz stwarza problemy podczas odśnieżania drogi.

Zgodnie z powyższym, każdy właściciel posesji wykonujący ogrodzenie w pasie drogowym narusza prawo i ryzykuje możliwością uzyskania nakazu rozbiórki.

Nasz urząd nie będzie brał odpowiedzialności za ewentualne uszkodzenie nielegalnie wybudowanych ogrodzeń podczas odśnieżania dróg lub wykonywania innych robót modernizacyjnych.

3. Wykonywanie zjazdów z dróg.

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych, wykonanie lub przebudowa zjazdu z drogi do pól uprawnych i zabudowań należy zgłosić :

- w przypadku budowy lub modernizacji drogi – do zarządu drogi,
- w pozostałych przypadkach – do właściciela lub użytkownika gruntów przyległych do drogi, po uzyskaniu zgody zarządu drogi.

Warunki i sposób wykonania zjazdów reguluje Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Najważniejszymi sprawami które powinny być brane pod uwagę przy wykonaniu zjazdu jest:

- miejsce wykonania zjazdu,
- dobór odpowiedniego przekroju przepustów dostosowanych do maksymalnej ilości przepływającej wody,
- odpowiednia szerokość zjazdu (nie mniejsza niż 4,5 m),

- utwardzenie zjazdu co najmniej w granicach pasa drogowego,
- dopasowanie niwelaty zjazdu do spadków poprzecznych drogi w taki sposób, aby wody powierzchniowe nie spływały na jej koronę. Do wyjątków należy wnioskowanie o wyrażenie zgody na wykonanie zjazdu. Najczęściej spotykaną nieprawidłowością jest nieodpowiedni dobór przekroju przepustów oraz nieodpowiednia ich niwelata, powodująca wypływ wody z pól lub podwórek przez zjazd na drogę. Powoduje to niszczenie nawierzchni i poboczy dróg, a w okresie zimy niebezpieczne oblodzenie.

W powyższych przypadkach będziemy występować do właścicieli gruntów o przebudowę źle wykonanych zjazdów, a w niektórych sytuacjach może zaistnieć konieczność likwidacji nielegalnie wykonanego zjazdu lub przemieszczenia go w inne miejsce.

Mając na uwadze troskę o wspólne dobro pozwoliłem sobie przedstawić moim zdaniem najważniejsze sprawy związane z ochroną użytkowania dróg. Liczę na dalszą współpracę i pomoc mieszkańców gminy, ponieważ zorganizowanie służby drogowej jest kosztowne i nie zawsze przynosi pożądane efekty.

Wiele nieprawidłowości związanych ze sposobem użytkowania dróg występuje na naszych podwórkach. Każdy może wpłynąć na zmianę istniejącego stanu przez delikatne upomnienie sąsiada, wykonanie czasem bardzo niewielkiej pracy czy też poinformowanie Urzędu Gminy. Dla nas sprawa ochrony dróg jest bardzo ważna i zapewniamy, że będziemy reagować na wszelkie naruszenia przepisów, których skutkiem może być niszczenie lub uszkodzenie drogi oraz zmniejszenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Józef Wikar

Bony paliwowe

W roku bieżącym, podobnie jak w roku poprzednim, przysługuje rolnikom dopłata przy zakupie oleju napędowego, w formie bonów paliwowych.

Do otrzymania bonów uprawniona jest osoba spełniająca trzy poniższe warunki:

- a) posiada gospodarstwo rolne. Jako posiadacza rozumie się płatnika podatku rolnego - osobę która płaci ten podatek.
- b) Posiada ciągnik rolniczy - zarejestrowany lub niezarejestrowany.
- c) Nie ma zaległości w płaceniu podatku rolnego.

Osoba taka składa w terminie do 31 maja (a następnie w drugim półroczu w terminie do 31 lipca) w Urzędzie Gminy wnioski (pokój nr 9) zawierający:

- a) swoje imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, NIP lub PESEL, dane z dokumentu tożsamości tj. np. z dowodu osobistego: nr dowodu, datę wydania, nazwę organu który wydał dowód,
- b) markę, datę nabycia, nr podwozia (nadwozia), nr silnika i numer rejestracyjny - jeśli ciągnik posiada.

W przypadku gdy ciągnik nie jest zarejestrowany, należy dodatkowo złożyć poświadczenie podpisane przez dwie osoby (na osobnym druku).

Druki wniosków dostępne są w Urzędzie Gminy. Na podstawie wniosku i własnych danych Urząd Gminy wyda zaświadczenie o przysługującej wysokości bonów na pierwsze półrocze 2003r. Wartość przysługujących na ten rok bonów to 44,80zł /na 1 ha użytków rolnych, w tym na pierwsze półrocze 22,40 zł/. Pragnę przypomnieć, że przez użytki rolne rozumie się grunty orne, łąki i pastwiska, czyli praktycznie całe gospodarstwo bez lasu i zadrzewień.

Następnie na podstawie otrzymanego zaświadczenia Banki Spółdzielcze wydają bony paliwowe.

Badania chemiczne gleb

Na wniosek Komisji Rolnictwa, Urząd Gminy w tym roku planuje dofinansować wykonywanie badań chemicznych gleby przez naszych rolników.

Badanie gleby ma wykazać jej odczyn pH (to znaczy czy jest kwaśna, czy nie) oraz zasobność w fosfor, potas i magnez. Badanie to zostanie przeprowadzone przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą w Krakowie. Koszt pobrania i analizy jednej próbki gleby wynosi 7,50 zł brutto. Gmina sfinansuje połowę tej ceny, resztę we własnym zakresie rolnik. Koniecznym warunkiem uzyskania dopłaty jest pobranie 5 próbek. Badanie to ma służyć przede wszystkim ustaleniu potrzeb wapnowania i nawożenia tej gleby.

Osoby, które chcą zbadać własną glebę proszone są o zgłoszenie tego faktu do Urzędu Gminy lub do swojego sołtysa, najlepiej do końca kwietnia br. W miesiącu maju odbędzie się spotkanie, na którym specjalista Pan Andrzej Panasiewicz, przedstawi zasady pobierania próbek.

Stacja Chemiczno-Rolnicza na podstawie przeprowadzonych badań wystawia zaświadczenia o potrzebie wapnowania. Na jego podstawie można zakupić wapno nawozowe po obniżonej cenie (z dotacją budżetu państwa). Dotacja ta dotyczy praktycznie wapna węglanowego ("szarego, żółtego"). Wapno to dostarcza na miejsce firma transportowa, warunkiem jest zamówienie 12 ton wapna. Zaświadczenie o potrzebie wapnowania jest ważne przez 4 lata.

Badanie zasobności i kwasowości gleby pomocne może być również przy przechodzeniu i w prowadzeniu gospodarstw ekologicznych.

Dodatkowe informacje można uzyskać w Urzędzie Gminy w Słopnicach.

Tadeusz Florek

Badania sprawności technicznej pojazdów

Dotyczy to opryskiwaczy ciągnikowych. Zgodnie z ustawą o ochronie roślin, co dwa lata winna być badana ich sprawność techniczna. Chodzi o to, aby taki opryskiwacz nie zużywał zbyt dużo środków ochrony roślin na 1 ha - ze względu na szkodliwość tych środków dla środowiska. Badanie takie przeprowadzają uprawnione warsztaty - najbliższy w Krasnych Lasocicach (istnieje możliwość przeprowadzenia badania na miejscu, w Słopnicach).

Koszt badania - około 100 zł. Gmina dopłaca 50 zł. Zainteresowani proszeni są o zgłaszanie się w Urzędzie Gminy.

Posadź lipę

Osobom, które chciałyby posadzić przy którejś z dróg nowe drzewa proponuje się, aby to były lipy. Lipy mają ładny wygląd, w miarę szybko rosną, nie zaciniają zbyt mocno działki, nie powodują alergii, są odporne na choroby i szkodniki oraz mają umiarkowane wymagania co do gleby. Lipy te zastąpiłyby obecnie rosnące topole. Osoby zainteresowane otrzymają bezpłatne sadzonki lip - w tym celu należy zgłosić się w miesiącu kwietniu do Urzędu Gminy Słopnice. Warunkiem jest, aby lipę posadzić na własnej działce, za rowem przydrożnym. Takie są przepisy i zdrowy rozsądek.

Artysta

Gdyby kilkanaście lat temu zapytał ktoś mieszkańców Słopnic o personalia Andrzeja Kwiatkowskiego, wielu zgadywałoby dając mylnie różne odpowiedzi. Gdy jednak ktoś zapytał o „Artystę”, każdy bez wahania określiłby jednoznacznie osobę i miejsce jej zamieszkania. Jadąc od słopnickiego kościoła na Zaświercze wzdłuż Czarnej Rzeki, pośród szumiących drzew Łopienia, można zauważyć naprzeciw plebańskiego lasu, czyli tzw. Księżej Grapy, na niewielkim wzgórzu kamienną rzeźbę limanowskiej Piety a za nią niewielki drewniany dom. Tu jak określają miejscowi ludzie było „do Artysty”.

Otynkowaną izbę – kuchnię - zajmowały dwa łóżka, piękny rzeźbiony kredens, stary ceglany piec, stołki i warsztat stolarski z narzędziami. Na ścianach natomiast wisiały obrazy religijne i duża rzeźba Ukrzyżowanego. Mieszkanie od strony południowej oświetlało duże okno z pięknym widokiem na Mogielicę. Życia pomieszczeniu nadawała osoba szczupłego i niskiego ale sympatycznego mężczyzny siedzącego na krawędzi stołka, pykającego fajeczkę i zmagającego się rzeźbiarskim dłutem z kawałkiem drewna. Na nosie miał pofatygowane już okulary. Ten pełen pogody ducha człowiek zwany był popularnie przez miejscowych ludzi „Artystą”, a faktycznie nazywał się Andrzej Kwiatkowski. Podeszły wiek utrudniał mu już podanie dokładnej chronologii swego pracowitego życia. W styczniu 1981 roku opowiedział mi swoją historię życia, którą utrwaliłem wówczas na taśmie magnetofonowej, i w oparciu o nią a także materiały źródłowe udało mi się w lutym 1982 roku opracować następujący życiorys tego niezwykłego słopniczanina. Pracowałem wówczas jako wikariusz w parafii św. Jadwigi w Dębicy. Dziś po dwudziestu latach, by czas i niepamięć nie zatarty śladu jego życia postanowiłem odtworzyć jego życie. Niech to opracowanie rozpocznie opis życia i działalności innych znanych mieszkańców naszej wsi.

Andrzej Kwiatkowski urodził się 11 grudnia 1901 r. w dawnych Słopnicach Szlacheckich w osiedlu zwanym Dziołówką. Od dzieciństwa miał w sobie pasję rzeźbiarską. Sam powiedział: „Rzeźbić zacząłem mając 5 lat. Najpierw nożem a potem zdobyłem dłuto”. Przez trzy lata uczęszczał do Szkoły Podstawowej, która mieściła się u państwa Franczaków na Folwarku, zanim wybudowano szkołę w Zarębkach u Giemzika (obecnie Szkoła Podstawowa Nr 2). Do klasy czwartej chodził do Pana Mizery, ówczesnego nauczyciela mieszkającego obok kościoła św. Andrzeja. Po ukończeniu edukacji w Słopnicach przez 3 lata uczył się w gimnazjum w Nowym Sączu. Chciał się dostać na Akademię Sztuk Pięknych do Krakowa, ale trudne warunki domowe nie pozwoliły mu na to. Za protekcją jednak rodaka słopnickiego Wojciecha Papieża z osiedla Na Rolę, który pracował i ożenił się na Węgrzech, dostał się tam do brata teścia wspomnianego Wojciecha Papieża, niejakiego pana Królikowskiego, który zatrudniony był w Akademii Sztuk Pięknych w Budapeszcie. Tu przebywał 3 lata i oddał się całkowicie rzeźbiarstwu. Wykonywał postacie, które potem przewożono do Holandii i Finlandii. W 1927 r. przyjechał na urlop do Polski i nie uzyskawszy paszportu powrotnego na Węgry pozostał w kraju, bo jak twierdził „tu też trzeba było rzeźbiarzyć”. W tym samym roku zawarł związek małżeński i zaczął pracować przy nowowbudowanym w 1918 roku i wykańczanym kościele Matki Bożej Bolesnej w Limanowej. Wraz z ekipą Wojciecha Durka modelował z masy betonowej stacje Drogi Krzyżowej, wykonał ozdoby do ławek, figury aniołów, płaskorzeźby do konfesjonałów m.in.: zaparcie Piotra, św. Marię Magdalenę i inne. Wyrzeźbił także duży Krucyfiks znajdujący się do dziś pod wieżą przy wejściu do limanowskiego kościoła oraz

mniejszy, który, jak wspomniałem wcześniej, zdołał jego mieszkanie w Zaświerczu. W Limanowej pracował około trzech lat. Ks. Prałat Kazimierz Łazarski proponował mu, aby zamieszkał tu na zawsze. Kupił więc dom i gospodarstwo pod Lipowem, ale żonie Annie nie bardzo odpowiadało życie podmiejskie, dlatego przeniósł się na jej ojcowiznę w Zaświerczu. Na przeprowadzkę tę wpłynęło także nieporozumienie z proboszczem limanowskim z powodu posądzenia go o przywłaszczenie sobie desek dębowych, które jak się później okazało zabrał inny pracownik ze Starej Wsi.

W Słopnicach założył rodzinę. Był ojcem trzech synów i dwóch córek. (Dwoje z nich zmarło wcześniej). Żona zajmowała się przede wszystkim gospodarstwem, a on rzeźbą i wyjazdami na prace do różnych miejscowości. Wyjechał więc najpierw prawie na rok do Jarosławia by w tamtejszym kościele uzupełnić braki w rzeźbach ołtarzowych. Następnie przeniósł się do Lwowa. Tu wykonał kamienne figury Serca Jezusowego i Niepokalanej na cmentarzu przy ul. Kamieniarskiej. Ze Lwowa udał się do Pruchnika koło Jarosławia i pracował tu przy odnowieniu kamiennych pomników. Następnie w Rzeszowie wykonał na cmentarzu, na prywatne zamówienie, kamienną figurę św. Antoniego. W 1932 r. na kilka miesięcy wyjechał do Stryja (dawny ZSRR). Rzeźbił tam w granicy między innymi duże figury Ewangelistów. Na listowne wezwanie przyjechał jednak do Słopnic, by będąc bliżej rodziny pracować w rodzinnych stronach. Przez dwa miesiące pomagał także przy obróbce wielkich kamiennych schodów prowadzących do kościoła klasztornego ojców Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej. Za proboszcza Jana Rośka (+1938 r.), gdy w 1932 r. spalił się kościół parafialny w Kamienicy, wyrzeźbił krzyż do sali, w której tymczasowo odprawiano Msze Św. Wykonał tu także figurę Ukrzyżowanego do nowego kościoła. Z Kamienicy wyjechał do Gdańska. Tu wyrzeźbił do Domu Żołnierza z gipsu alabastrowego postać Piłsudskiego i kilka płaskorzeźb zdobiących wnętrze. Po powrocie do Słopnic pracował dla kościoła w niedalekich Młyńczyskach. Jego dziełem były tu dwa ołtarze boczne, ołtarz główny i rzeźba Ukrzyżowanego do prezbiterium (zob. Rocznik Dz. T. z r. 1972 s. 225). W latach 1938-39 powstały także inne jego prace, a mianowicie w Krasnem Lasocicach (koło Szczyrzyca) dwa ołtarze boczne ze stiukowymi płaskorzeźbami Serca Jezusa i św. Józefa, płaskorzeźbę Chrztu w Jordanie oraz później stacje Drogi Krzyżowej (zob. Rocznik Dz. T. z r. 1972 s. 557-8) i drewniane stalle przed wielkim ołtarzem.

Okres wojny nie przerwał jego pracy. Od 10 października 1939 r. działał w Samocicach koło Szczucina. Ówczesny proboszcz ks. Bartłomiej Harbut (+ 1959) kilkakrotnie prosił go o podjęcie prac w ufundowanym przez siebie ze sprzedanego majątku kościele, wybudowanym w latach 1937-38. Wykonał tu trzy ołtarze neobarokowe, rzeźbę Ukrzyżowania, chór muzyczny, chrzcielnicę, ambonę i konfesjonały. Często wracał stąd w góry gdyż był łącznikiem partyzantki. Ostatecznie po zakończeniu prac powrócił do Słopnic w maju 1945 r. (zob. R. D. T z 1972 r. s 480 - 481)

Od 1937 r. pracował też kilkakrotnie z przerwami w Tymbarku za proboszcza ks. Andrzeja Bogacza (+ 1952) i ks. Teofila Świątką. Tu znów ozdabiał konfesjonały, ławki i XIX wieczną ambonę. Z Tymbarku za niewiedzą proboszcza przybył na Spisz do Frydmana by pracować przy odnawianiu zabytkowego kościoła. W czasie tego krótkiego pobytu rekonstruował ubytki w ołtarzach m in. figurę „Boga Ojca”.

W 1967 r. po przeniesieniu z wikariatu w Słopnicach księdza Józefa Fulary na probostwo do Stróży (koło Jodłownika) wykonał tam do kościoła drewnianą chrzcielnicę, feretrony i inne rzeźby (zob. R.D.T. z 1927 r. s. 562).

Także w Słopnicach, pozostawił po sobie wiele rzeźbiarskich pamiątek. W kościele parafialnym jest ich jednak niewiele. Różne są tego powody. Sam Pan Kwiatkowski opowiadał, że gdy w

1937 pracował w Tymbarku przyszła do jego warsztatu pani Zofia Turska - dziedziczka z Tymbarku i kolatorka słopnickiego kościoła oraz ks. Jan Zięba (+1955) - proboszcz ze Słopnic. Ks. Zięba prosił ją o materialną pomoc w planowanym powiększeniu słopnickiego kościoła przez przedłużenie o 6 metrów prezbiterium. Ona oburzona odpowiedziała: „Skoro wyrzuciliście kolatorów z kościoła to czego teraz od nas chcecie. Macie Plebański las, Księżą Grapę i dochód z tego przeznaczony jest na utrzymanie kościoła”. Jak widać, już przed wojną myślano o rozbudowie słopnickiego kościoła, wykonano nawet plany, ale zamierzeń tych nie zrealizowano. Być może między innymi mając na względzie koszty rozbudowy i zmian w wystroju nie fundowano nowych rzeźb. Niemniej na zewnątrz prezbiterium kościoła znajduje się duży drewniany Krzyż, a jest to dzieło A. Kwiatkowskiego. We wnękach dzwonnicy są natomiast drewniane rzeźby Frasobliwego i Piety. W kościele zaś Jego dziełem jest ołtarz twarzą do ludu z kamienia pinczowskiego i ozdoby do konfesjonałów - wykonane w 1979 r. Natomiast drogi i domostwa poszczególnych części Słopnic a także cmentarz często zdobią rzeźby Pana Kwiatkowskiego. Oto przykład dzieł „Artysty”, które znane są nam wszystkim:

Płaskorzeźba Serca Jezusowego w glorii - osiedle Do Marka

Oblicze Przemienionego Chrystusa przy źródle - osiedle Janówka;

Serce Jezusa - figura u Pana Banacha osiedle do Liska;

4. Pomnik na miejscu rozstrzelenia 32 ludzi ofiar II wojny światowej, wykonany po prawie dwóch latach pracy w 1973.

Andrzej Kwiatkowski wykonywał ponadto na zamówienie z drewna wiele rzeźb mniejszych, które służyły jako pamiątki. Większość z nich znajduje się u nabywców z Krakowa, Warszawy czy Gdańska, nieliczne są w posiadaniu mieszkańców Słopnic. Umeblował zakrystie w Tylmanowej i Szlachtowej rzeźbiąc tam ozdobne komody. Robił także kuchenne kredensy.

W swej młodości próbował także sztuki malarskiej. Jedynym świadectwem był obraz Serca Jezusowego u niego w mieszkaniu. Inne obrazy nabyli zainteresowani. Andrzej Kwiatkowski zmarł 21 sierpnia 1987 roku i został pochowany na cmentarzu w Słopnicach.

Jak ocenić pasję życiową Andrzeja Kwiatkowskiego?

Trudno zaliczyć go do artystów ludowych, gdyż był raczej realnym kopistą obrazów książkowych z dodaniem własnej inwencji, niż twórcą nowych. Brak mu abstrakcji, odpowiednich proporcji i ekspresji nastrojów. Jego repertuar twórczy, jeżeli chodzi o tematykę, jest raczej ubogi. Ulubione i często powtarzane motywy to Pieta, Chrystus Frasobliwy i Serce Jezusa. Jednak ilość rzeźb świadczy o ogromnej jego pracowitości. Pracował nie dla poklasku czy pieniędzy. Nie urządzał wystaw, chociaż niektóre jego prace trafiały na zbiorowe ekspozycje rzeźbiarzy regionu. Nie pisano też o nim specjalnych artykułów w prasie. Rocznik Diecezji Tarnowskiej z 1972 i 1977 r. wzmiankuje go z racji pracy na terenie diecezji 4 razy.

Sam o sobie powiedział:

„Starałem się tak robić, aby rzeźby podobały się ludziom. A czy się podobały, to już rzecz ich gustu. Obojętne mi czy rzeźbię w kamieniu czy w drewnie, chociaż lepiej chyba w kamieniu bo praca idzie szybciej.

Całe życie przeżyłem na rzeźbieniu. Wszystko zaś co robiłem było o treści religijnej”.

Andrzej Kwiatkowski przez swoje dzieła rozślawił Słopnice i pozostawił w różnych zakątkach kraju kamienne i drewniane pamiątki - pomniki swego talentu i pracy, a nade wszystko serca. Nie może więc jego osoba pozostać zapomnianą.

Trudne tematy

W zaciszu domowym

W zaciszu domowym dzieją się w naszej wsi różne rzeczy. To zacisze jest czasem miejscem przestępstw najgorszych – bo popełnianych na ludziach bezbronnych – na dzieciach i ich matkach. Są popełniane w zaciszu domowym. Są popełniane dlatego, że do spraw domowych nie chce się mieszać nikt – nawet najbliższa rodzina.

Jakiś czas temu pisałem o tym, co widać na dnie kieliszka. Napisałem wówczas, że leczenie odwykowe jako takie w Polsce nie funkcjonuje. Powiedziałem wtedy, że można ewentualnie zastosować inne sposoby radzenia sobie w podobnej sytuacji.

Dziś chciałbym napisać o niektórych z nich.

Bardzo często nadużywaniu alkoholu towarzyszy znęcanie się nad rodziną. Polega ono na trwającym dość długo – przynajmniej rok – utrudnianiu życia rodzinie przez groźby, bicie, pozbawienie środków do życia, krzyki i wrzaski, molestowanie itp. Znęcanie może być zarówno fizyczne i psychiczne. Jest to czyn ścigany z oskarżenia publicznego, to znaczy, że po zawiadomieniu prokuratora on sam będzie ścigał oskarżonego, zaś członkowie rodziny mogą być świadkami. Jeżeli zachodzi taka sytuacja, wystarczy zawiadomić policję i być świadkiem w sądzie.

Groźba karalna – to przestępstwo również ścigane z urzędu przez prokuratora. Jeżeli ktoś grozi, że pobije, zabije czy okaleczy, to jest to właśnie groźba karalna. Taki przypadek również należy zgłosić policji lub do prokuratora.

Pozbawienie środków do życia może być zakwalifikowane jako jeden ze sposobów znęcania się. Ale może być powodem o złożenie wniosku o alimenty. Aby złożyć wniosek o alimenty nie jest potrzebny rozwód ani separacja. Za złożenie takiego wniosku nie płaci się opłaty sądowej a sprawy są załatwiane dość szybko.

W przypadku gdy jeden z małżonków przepija wypłatę, rentę lub inne świadczenie i w związku z tym pozbawia rodzinę środków utrzymania, można wystąpić z wnioskiem o przekazywanie wynagrodzenia, renty czy innych świadczeń wprost do rąk drugiego małżonka.

Wszystkie przytoczone przykłady wymagają oczywiście udowodnienia. Dlatego potrzebni są świadkowie. Świadcami mogą być także członkowie rodziny, nawet dzieci małoletnie.

Jako dowód w sądzie może także posłużyć taśma magnetofonowa, lub zrobiony z niej odpis. Na podstawie tego, co dowiedziałem się od różnych kobiet, mężowie rozrabiający w domach zaczynają niszczenie sprzętów domowych od telefonu, potem niszczą magnetofony i podobny sprzęt. Dlatego do celów dowodowych polecam dyktafon. Jest to mały magnetofon, który można postawić lub ukryć w każdym miejscu. Dyktafony często włączają się i wyłączają samoczynnie na dźwięk głosu. Na jednej kasecie można nagrać do dwóch godzin. Nie jest więc prawdą, że nic nie można zrobić. Można, ale żeby skutecznie zmienić swoją sytuację, potrzeba stanowczości i konsekwencji. Jeżeli żona nie ma zamiaru sprawy zakończyć, niech lepiej jej nie zaczyna. Sprawa nie dokończona daje winowajcy poczucie bezkarności.

Edward Sroka

W miesiącu październiku, Komisariat Policji w Tymbarku zmienił siedzibę i został przeniesiony do Remizy OSP w miejscowości Zawadka. Zmiana siedziby powiązana jest także ze zmianą pracy funkcjonariuszy Policji. W chwili obecnej Komisariat pełni służbę całodobowo. W razie jakichkolwiek problemów lub spraw związanych z bezpieczeństwem można dzwonić pod numer tel. 3343-049 gdzie zawsze zostanie udzielona porada lub informacja.

Pod nadzorem Komisariatu w Tymbarku znajduje się obecnie teren czterech gmin tj. Tymbark Słopnice, Dobra i Jodłownik. Nowym dzielnicowym Gminy Słopnice został st. sierż. Dariusz Ociepka.

Pan Dariusz pracuje w Policji od 9 lat i jak zaręczają jego zwierzchnicy posiada odpowiednie predyspozycje i dobre przygotowanie do pełnienia funkcji dzielnicowego. Muszę także „donieść”, że dotychczasowy dzielnicowy Pan Włodzimierz Nowak awansował i obecnie objął funkcję Kierownika Rewiru Dzielnicowych.

W imieniu mieszkańców Słopnic i swoim składam serdeczne gratulacje i życzę kolejnych awansów.

AF

W trosce o nasze dobro Policja radzi i ostrzega!

Aby skutecznie uchronić swoje mieszkanie, obejście, sklep, punkt usługowy czy też własne mienie przed kradzieżą i włamaniem, pamiętajmy o następujących zasadach:

zawsze zamykaj drzwi - hasło „ Zamknij drzwi, unikniesz włamania”,

sprawdź stan zamków i zabezpieczeń, w razie potrzeby dokonaj ich wymiany,

nie oddawaj swoich kluczy nieznanym – ostrzeż przed tym Twoje dzieci,

współdziałaj z sąsiadami w ochronie własnego mienia, zwracaj uwagę na dobytek innych,

jeżeli zauważysz, że Twoje mieszkanie jest obserwowane poinformuj niezwłocznie o tym fakcie Policję,

nie opowiadaj innym co posiadasz w domu i gdzie trzymasz cenne rzeczy,

stosuj środki zabezpieczeń np. zamki alarmy, blokady antywłamaniowe,

oznakuj swoje przedmioty wartościowe - znakowanie przedmiotów wykonuje bezpłatnie Policja,

pamiętaj o osobach samotnych, zwracaj uwagę na ich zabudowania, a wszelkie niepokojące sygnały natychmiast zgłaszaj swojemu dzielnicowemu lub dzwoń na nr tel. 997

jeżeli jesteś świadkiem przestępstwa i chcesz by o tym dowiedziała się Policja dzwoń pod ww nr telefonu, nie obawiaj się - jeżeli zechcesz twoja informacja pozostanie anonimowa.

Pamiętajmy! Bezpieczeństwo to nasza wspólna sprawa.

Zdążyć na czas

Ustawa z dnia 12 września 2002 r. zmieniająca ustawę o ewidencji ludności i dowodach osobistych, wprowadza obowiązek wymiany dowodów osobistych.

Obowiązek ten spoczywa na każdym obywatelu, który posiada dowód osobisty wydany przed dniem 1 stycznia 2001 roku.

Zgodnie z terminami określonymi przez ustawodawcę, w pierwszej kolejności o wymianę dowodu mogą ubiegać się:

Osoby, które posiadają dowód wydany w latach 1962-1972. Te osoby mają czas na wymianę

dowodu osobistego tylko do końca bieżącego roku.

Od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2004 r. wniosek o wymianę muszą złożyć osoby posiadające dowody wydane w latach 1973-1980.

Wymiana dowodów wydanych w latach 1981-1991 musi nastąpić w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2005 r.

W 2006 roku będą wymieniane dowody osobiste wydane w latach 1992-1995.

W terminie od 1 stycznia do 31 grudnia 2007 roku będą wymieniane dowody osobiste wydane w latach 1996 - 2000.

Dwa podstawowe warunki wymiany dowodu:

Osobiste zgłoszenie się do urzędu, celem wypełnienia stosownego wniosku i złożenie własnoręcznego podpisu.

Uiszczenie opłaty w wysokości 30 zł.

Ponadto do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty (jeżeli nie znajdują się w tutejszym USC):

odpis skrócony aktu urodzenia lub aktu małżeństwa i posiadany dokument tożsamości, dwie aktualne, kolorowe lub czarno-białe fotografie, podpisane na odwrocie imieniem i nazwiskiem wnioskodawcy (bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami, w pozycji lewego półprofilu z widocznym lewym uchem).

Procedura związana z otrzymaniem nowego dokumentu tożsamości trwa do 30 dni.

Wymiany dowodów można dokonywać w Urzędzie Gminy Słupnice (pok. nr. 10). Szczegółowe informacje można uzyskać u Pani Zofii Mrózek - Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego pod numerem tel. 3326-018 wew. 30.

AF

Obradowała Rada Gminy

IV SESJA - 11 LUTY 2003

Rada Gminy podjęła uchwałę w sprawie przystąpienia do przekształcenia SP Nr 3 /Granice/ w filię Szkoły Podstawowej Nr 1. Struktura organizacyjna klas pozostanie bez zmian. W sprawie przekształcenia uzyskano pozytywną opinię Małopolskiego Kuratora Oświaty w Krakowie.

Zapadła decyzja w sprawie wysokości diet wypłacanych radnym i wysokości zryczałtowanej diety dla Przewodniczącego i jego zastępcy za udział w pracach Rady. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie maksymalnej wysokości diet i ustawy o samorządzie gminnym.

Do końca kwietnia w trybie przetargu nieograniczonego zostanie wybrany bank, który będzie wykonywał finansową obsługę budżetu Gminy Słupnice, przez okres najbliższych 3 lat. Rada Gminy powołała Komisję Przetargową i zobowiązała Wójta Gminy do sporządzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

V SESJA

12 MARZEC 2003

Rada Gminy zdecydowała o zwiększeniu do 5 liczby punktów sprzedaży napojów zawierających 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa). Nie uległa zmianie liczba punktów sprzedaży alkoholu przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży (6 punktów). Obecnie uchwała w tej sprawie została przekazana Wojewodzie Małopolskiemu i czeka na opinię.

Zatwierdzony został Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Gminy Słupnice. Tegoroczny budżet Komisji zostanie przeznaczony głównie na wsparcie działań wychowawczych, kulturalnych, sportowych oraz kształtowanie bezalkoholowego modelu spędzania wolnego czasu. W szczególności zostanie dofinansowane funkcjonowanie Świetlicy Środowiskowej „Plus” oraz imprezy sportowe i rekreacyjne. 13% ogólnej kwoty środków przeznaczono na pokrycie leczenia odwykowych oraz dofinansowanie Zespołu Terapeutycznego przy ZOZ w Limanowej.

Przewodniczący Rady Gminy - Józef Filipiak, na podstawie jednomyślnej decyzji Rady Gminy został delegatem Gminy Słupnice w Związku Miast/Gmin Dorzecza Rzeki Łososiny, którego gmina jest członkiem od 19 sierpnia 1999 r.

2 złote od jednego mieszkańca Słupnic - to wysokość dodatkowej opłaty jaką Gmina Słupnice zobowiązała się wnieść na rzecz Związku Miast/Gmin Dorzecza Rzeki Łososiny na opracowanie kompleksowego programu gospodarki wodno-ściekowej rzeki Łososiny. Wspólna polityka członków Związku ma na celu ubieganie się o środki z Funduszy Strukturalnych. Uzyskanie dofinansowania pozwoliłoby na pokrycie 75% kosztów budowy sieci kanalizacji gmin Związku. Zostały uregulowane zasady przyznawania przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Słupnicach zasiłków celowych. Według nowego Lokalnego Programu Pomocy Społecznej w pierwszej kolejności na pomoc finansową będą mogły liczyć rodziny, które znalazły się nagle w trudnej sytuacji (np. pożar), rodziny nie korzystające z pomocy OPS w poprzednich miesiącach, rodziny wielodzietne lub niepełne (brak rodziców). Środki będą przyznawane w szczególności na żywność, opał, energię oraz odzież i leki.

Rada Gminy uregulowała także zasady przyznawania usług opiekuńczych oraz zwrotu wydatków poniesionych na usługi opiekuńcze, pomoc rzeczową i zasiłki celowe.

Rada Gminy podjęła uchwałę intencyjną upoważniającą Wójta Gminy do nabycia na własność gminy budynku Ośrodka Zdrowia w Słupnicach. Tak jak dotychczas placówka ta będzie wykorzystywana do realizacji zadań z zakresu podstawowej opieki medycznej.

Blisko 30 stron liczy uchwała w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Słupnice, która została przyjęta na ostatnim posiedzeniu Rady Gminy Słupnice.

Osiedla Przystół, Proroki i Nowiny zmieniły swoją przynależność sołecką. Na wniosek mieszkańców zainteresowanych osiedli, po uzyskaniu pozytywnej opinii mieszkańców sołectw, w/w osiedla weszły w skład Sołectwa Słupnice I.

Z życia Gminy

Pędzłem wyczarowane...

W styczniu, w Instytucie Jana Pawła II w Krakowie odbyła się wystawa malarstwa na szkle naszego rodaka ks. Stanisława Wojcieszaka. Nasz artysta - kapłan, nawiązując do młodzieńczych zainteresowań, zaczął malować na szkle w 2001 r. Od tego czasu powstało już ponad 200 obrazów. Każda z poszczególnych sal wystawowych mieściła odpowiednio obrazy o tematyce biblijnej, postacie świętych i patronów, sceny z życia ludzi gór oraz barwne

kompozycje kwiatowe. Jak mówi sam autor obrazów: „...malowanie obrazów na szkle jest trudne tak jak trudne jest życie człowieka - dokłada się wszelkich starań, zabiegów i poświęcenia, ale nie zawsze uda się osiągnąć zamierzony efekt”. Twierdzi także, że malowidła o treści religijnej są jedną z form ewangelizacji współczesnego człowieka.

W uroczystości wzięło udział wiele znakomitych gości, na zaproszenie odpowiedział także Wójt Gminy Słopnice - Adam Sołtys oraz rodzina i znajomi ks. Stanisława, którzy byli obecni na uroczystości.

Z kolędami i pastorałkami „w progi” Krakowskiego Instytutu Papieskiego zawitali także „Mali Słopniczanie”, którzy podbili serca gości wystawy.

Minister i Marszałek w Słopnicach

25 stycznia 2003 r., baza oświatowa Gminy Słopnice wzbogaciła się o kolejny profesjonalny obiekt sportowy. Hala gimnastyczna przy Szkole Podstawowej Nr 1 i Gimnazjum uznawana jest za najnowocześniejszą salę gimnastyczną w Powiecie Limanowskim.

Uroczystość otwarcia rozpoczęła się od symbolicznego przecięcia wstęgi, której dokonał Andrzej Zdebski - Wiceminister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Andrzej Harężlak - Wicewojewoda Małopolski oraz Elżbieta Łęcznarowicz - Małopolski Kurator Oświaty. Swój udział w tej symbolicznej chwili mieli także Janusz Sepioł - Marszałek Województwa Małopolskiego i Adam Sołtys - Wójt Gminy Słopnice.

W tej wyjątkowej chwili uczestniczyli także poseł Tadeusz Parchański, przedstawiciele władz powiatu - Starosta Roman Duchnik, przedstawiciel kancelarii RP Andrzej Strzeszyński, wójtowie sąsiednich gmin, księża, radni, dyrektorzy szkół i rodzice. Poświęcenia obiektu dokonał proboszcz tutejszej parafii Ks. Stanisław Krzywonos. Gratulacjom nie było końca...

W swoim wystąpieniu wicewojewoda składając gratulacje z okazji otwarcia nowego przyszkolnego obiektu sportowego podkreślił racjonalność inwestycji podejmowanych przez wójtów Gminy Słopnice: Pana Adama Sołtysa oraz jego poprzednika Pana Tadeusza Parchańskiego.

Gmina Słopnice inwestując w oświatę inwestuje w przyszłość własnej gminy....spośród wielu spraw, które wymagają nakładów obrała słuszny kierunek - stwierdziła kurator Elżbieta Łęcznarowicz. Słowa gratulacji na ręce wójta złożył w imieniu ministra Jerzego Hausnera, wiceminister Andrzej Zdebski. Wiceminister zaproponował zorganizowanie dodatkowej inauguracji rozpoczętej meczem, podczas której zmierzyliby się przedstawiciele lokalnych władz z drużyną piłkarską Pana Ministra. Kto wie, może już niedługo będziemy świadkami pojedynku piłkarskiego „Samorządowcy Gminy Słopnice kontra Ministrowie RP”?

Miłym akcentem uroczystości stał się występ grupy młodzieży z gimnazjum, prezentującej przy muzyce układy gimnastyczne. W imieniu dzieci i młodzieży, „słopnicką nutą” Gości powitał regionalny zespół „Mali Słopniczanie”

Radość spotkania

Ośrodek Pomocy Społecznej wspólnie z Kołem Emerytów i Rencistów i Parafią św. Andrzeja w Słopnicach, zaprosił w miesiącu styczniu, najstarszych i samotnych mieszkańców Słopnic na noworoczne spotkanie opłatkowe.

W spotkaniu z seniorami naszej wioski przełamali się opłatkiem Tadeusz Parchański, ks. Ryszard Hebda, asp. Włodzimierz Nowak oraz władze gminy. Wprowadzeni w świąteczny

nastrój uczestnicy spotkania dzielili się opłatkiem, podczas którego dały się słyszeć słowa gorących życzeń: szczęścia, zdrowia i długich lat życia.

Ze specjalny występem artystycznych dla najstarszych mieszkańców naszej gminy, wystąpiły dzieci ze Szkoły Podstawowej Nr 2.

To wydarzenie zostało już wpisane w kalendarz imprez i jest doskonałym świadectwem tego, że nikt w naszej gminie nie musi czuć się samotnie. Jak mówi jedna z uczestniczek spotkania - tutaj mogę podzielić się własnymi troskami, chociaż na chwilę zapominam o swoim sędziwym już wieku i troskach codziennego życia.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom spotkania i mamy nadzieję, że za rok spotkamy się w szerszym gronie.

Opłatek

Koła Gospodyń Wiejskich

Tegoroczne spotkanie członkiń połączone było z cyklem szkoleń z zakresu integracji europejskiej, które przeprowadziły Panie z Małopolskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego.

Oprócz wspólnego nucenia kolęd i pastorałek, Panie z KGW wystąpiły z krótkim przedstawieniem, w zabawny sposób obrazujący dawny zwyczaj wieczornych spotkań "kumosek wiejskich" przy skubaniu wełny.

Nadanie

Srebrnego Krzyża Zasługi

Wicewojewoda Andrzej Haręźlak, podczas uroczystości otwarcia hali sportowej, odznaczył Pana Jana Kaim Srebrnym Krzyżem Zasługi za działalność społeczną na rzecz Gminy Słopnice. Pan Jan Kaim włożył wiele zapału, wysiłku i starań w budowę remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Słopnicach Dolnych oraz w utworzenie gminy, działając jako Przewodniczący Komitetu ds. utworzenia Gminy Słopnice. W 1998 r. poczynił starania w sprawie utworzenia Gminnej Orkiestry Strażackiej, a dziś jest jej kierownikiem i prowadzi dla jej członków naukę gry na instrumentach dętych. Obecnie bardzo silnie angażuje się w organizację publicznych uroczystości gminnych i religijnych, zapewniając ich oprawę przez udział w nich członków Ochotniczej Straży Pożarnej i Orkiestry Dętej.

Gminne Spotkanie Europejskie

W kwestii Unii Europejskiej na pytania mieszkańców Słopnic, odpowiadali Józef Sus - Kierownik Placówki Zamiejscowej Urzędu Wojewódzkiego w Nowym Sączu, Marek Budny z Wojewódzkiego Biura Integracji Europejskiej w Krakowie, Ryszard Terech z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Marek Gryźniak z Wydziału Polityki Społecznej w Nowym Sączu, Józef Wojas z Kuratorium Oświaty w Nowym Sączu oraz pani Stanisława Niebylska z Ośrodka Doradztwa Rolniczego. Słuchacze chętnie dzielili się z gośćmi własnymi przemyśleniami i spostrzeżeniami na temat członkostwa Polski w UE. Budujący jest fakt, że mieszkańcy dążą do uzyskania informacji i starają się wypracować własną opinię na temat akcesji oraz przyjąć własne stanowisko przed zbliżającym się unijnym referendum.

AF

Z życia szkoły

Ortograficzne łamigłówki

Laureatkami III Gminnego Konkursu Ortograficznego w kategorii klas I- III zostały:

Monika Gembacz (SP Nr 1),

Paulina Więcek (SP Nr 1),

Sylwia Curzydło (SP Nr 2).

Sprytem i nienaganną znajomością zasad ortografii w kategorii klas IV-VI wykazali się:

Kamil Więcek (SP Nr 1) - zdobywca I miejsca, Artur Czepiel (SP Nr 4) i Magdalena Grucel (SP Nr 1).

Laureatkami w kategorii klas gimnazjalnych okazały się uczennice: Magda Sroka , Marta Pałka i Wioletta Dudzik.

Młodzież zapobiega pożarom

Tematyka Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej, który odbył się 14 marca b.r., dotyczyła wiedzy m. in. z zakresu zasady udzielenia pomocy przedlekarskiej, ewakuacji ludności, zasad prowadzenia akcji ratowniczej oraz sposobu obsługi sprzętu ratowniczo gaśniczego. Najlepszą znajomością zagadnień wykazała się Paulina Tomera (kl. IV - SP Nr 1) oraz gimnazjalista Mirek Karol. W kategorii szkół ponadgimnazjalnych zwyciężył Ryszard Mirek (I Liceum Ogólnokształcące, ul. Orkana 1, Limanowa).

Bezpieczeństwo w ruchu drogowym

W Szkole Podstawowej Nr 1 w Słopnicach, pod okiem aspiranta Jerzego Bukowca z Powiatowego Komisariatu Policji w Limanowej odbył się III już Turniej Wiedzy „Bezpieczeństwo w ruchu drogowym”. Zgodnie z zasadami regulaminu ubiegający się o miano młodych asów ruchu drogowego - zawodnicy stanęli do testu: pisemnego oraz sprawnościowego.

Zwyciężyła drużyna Szkoły Podstawowej Nr 2, w składzie: Marek Ryż, Arkadiusz Piaskowy, Piotr Michałka. Drużyna ta zdobyła najwięcej punktów i uzyskała tytuł asów ruchu.

„Gdzie mieszka Kłamczucha”

...„Jaki tytuł nosi pierwszy rozdział książki „Oto jest Kasia”, „Czy Konrad Wallenrod jest postacią tragiczną?” - te i inne pytania znalazły się w tegorocznych zestawach testowych III Gminnego Konkursu Czytelniczego.

Najdokładniejsze odpowiedzi udzieliły Magdalena Kęska, Justyna Lachcik oraz Bogumiła Sroka - laureatki są uczennicami Szkoły Podstawowej Nr 4. Nagrodzonymi w drugiej kategorii wiekowej została Natalia Bugajska (SP 1), Jolanta Ryż (SP 2) i Justyna Florek (SP 1). Mira Lachcik, Krzysztof Kaczmarczyk i Magdalena Sroka odpowiedzieli najlepiej na pytania dotyczące utworów znanego polskiego wieszca Adama Mickiewicza.

W opinii komisji Konkursowej najlepszymi czytelnikami okazali się najmłodszy uczestnicy konkursu.

AF

Każdego dnia, tuż po wschodzie słońca, z tajemniczej chatki słychać było głos chwający Maryję. Codziennie, punktualnie o szóstej rozbrzmiewało: „Zacznijcie wargi nasze...”. Ludzie byli bardzo zdumieni i nie wiedzieli, kto oddaje cześć Maryi, bo domek pod lasem nie był zamieszkały. Nikt jednak nie miał odwagi pójść i sprawdzić tego. O godzinie w pół do siódmej melodia cichła i urywała się... Wszystko wracało do swego rytmu. Ludzie wychodzili do pracy albo do kościoła i zapominali o Godzinkach rozbrzmiewających z chatki.

Najbliższym domostwem sąsiadującym z chatką była kuźnia położona trochę niżej. (Obecnie kuźnia stałaby obok Szkoły Podstawowej nr 4.) Urzędował tutaj kowal. Jego praca była bardzo ciężka. Od rana do wieczora kuł podkowy, ruszta, obicia i inne metalowe przedmioty. Kowal był zacnym, uczciwym człowiekiem. Nigdy nikogo nie oszukiwał i nie okłamywał. Cechowała go spontaniczna osobowość i ciekawość świata. Lubił poznawać nowe rzeczy. Miejscowa ludność bardzo go ceniła.

Od pewnego czasu niezwykle ciekawiły go... tajemnicze Godzinki. Pytał ludzi, czy wiedzą coś na ten temat, ale nikt nie był mu w stanie odpowiedzieć, bo wszyscy omijali od dawna domek z daleka. Wreszcie kowal zwierzył się ludziom ze swej chęci odwiedzenia domku. Jedni stanowczo mu odradzali, inni nic nie mówili. Kowal jednak zdecydował się na wyprawę. Późnym wieczorem, po skończonej pracy odmówił pacierz i wyruszył do chatki pod lasem. Był człowiekiem bardzo odważnym i roztropnym. Mimo, iż coś ciągnęło go z powrotem do domu, szedł naprzód. Jego ciekawość była silniejsza od rozsądku. Znajdował się coraz bliżej swego celu. Nie bał się, ale stąpał ostrożnie, żeby „nie zbudzić złego”. Wreszcie doszedł do chaty. W oknach było zupełnie ciemno. Ukrył się więc za lipą i patrzył. Nie widział nic niezwykłego, więc zaczął się modlić. Tak przeczekał całą noc. O świcie zbudziły go pierwsze promienie słońca. Przeżegnał się i schował się za lipę. O godzinie szóstej usłyszał piękną melodię: „Zacznijcie wargi nasze...”. Począł modlić się razem z nieznaną osobą. Podeszedł do okna i zauważył drobną, siwą kobietę, która śpiewając krzątała się po kuchni. Była ubrana w długą brązową spódnicę i jasną narzutę. Na jej szyi wisiał sznur koralu z bursztynu –zapewne rodzinna pamiątka. Staruszka przeszła teraz do pokoju i usiadła na ławie tuż pod oknem. Nie wiedziała, że kowal patrzy na nią i śpiewa Godzinki. Babcia składała jakieś ubrania. W pokoju panował idealny porządek. Łóżko stojące naprzeciwko okna było przykryte barwną narzutą. Nad nim wisiały obrazy świętych. Nieco dalej stał stolik z glinianym wazonikiem pełnym kwiatów. Naprzeciw drzwi do kuchni znajdowała się kolorowa drewniana skrzynia na ubrania i kredens z zastawą stołową. Babcia śpiewając „...Witaj, światło z Gabaon...” przeszła do kuchni, gdzie ścierała kurz. Tutaj także wszystko było na swoim miejscu. Po prawej stronie drzwi na podłodze pod oknem, przez które patrzył kowal, stał taboret i maślniczka, a także koszyk z jabłkami. Babcia skończyła ścierać kurze i zaczęła podlewać kwiaty. Po ostatnich słowach Godzinek umilkła. Wtedy kowal ukląkł i zaintonował: „Z pokłonem, Panno święta, ofiarujęm Tobie...”. Kobieta nadal krzątała się po kuchni. Gdy kowal zaśpiewał „Nie daj nam wiecznie zginąć...”, przeżegnał się i skończył modlitwę. Już miał odejść, ale w tej chwili drzwi do domku otworzyły się i kowal ujrzał w nich rozpromienioną staruszkę.

- Szczęść Boże. - odezwał się.

- Szczęść Boże. - odpowiedziała babcia-co cię do mnie sprowadza?

- Byłem ciekaw, kto tak pięknie chwali rano Maryję. Czekam tu całą noc. - odpowiedział zdumiony kowal.

- Chodź, to opowiem ci pewną historię. - zaproponowała babcia.

Kowal wszedł do domku, a kobieta poczęstowała go smakowitą szarlotką.

- Za swego życia - zaczęła - nigdy nie miałam czasu uklęknąć rano i ofiarować Godzinek.

Zawsze się śpieszyłam. Dlatego po śmierci moja dusza tutaj przychodzi. Muszę modlić się, dopóki ktoś nie ofiaruje za mnie Godzinek. Ty to zrobiłeś, więc jestem wybawiona. Bardo Ci dziękuję. Chcę ci to jakoś wynagrodzić. Teraz moja dusza pójdzie do nieba, więc będę się za ciebie modlić do Pana Boga i Maryi. Nigdy nie zapomnę przysługi, jaką mi wyświadczyłeś. Dzięki tobie nie będę już musiała czekać na wybawienie. Będę się za tobą wstawiać w niebie. Czy chciałbyś otrzymać coś jeszcze?

- Nie, dziękuję. Wystarczy mi modlitwa. - odpowiedział kowal.

- Zostańcie z Bogiem - pożegnał się.

- Niech cię Bóg prowadzi - pobłogosławiła go staruszka i rozstali się.

Po przybyciu kowala do kuźni zaraz zaczęli przychodzić ludzie i pytali go, co widział w domku. Kowal wszystko im opowiedział.

Następnego dnia nikt już nie słyszał Godzinek. Ludzie wrócili do swojej pracy. Kowal kuł pług. Staruszka dotrzymała złożonej obietnicy. Modliła się za swego wybawcę, a ten długo cieszył się szczęśliwym życiem, pobożnie śpiewając każdego ranka Godzinki.

Autorką podania jest

Mira Lachcik uczennica kl. II „c”gimnazjum

- główna laureatka konkursu

Plus dla wszystkich

Świetlica Środowiskowa „Plus” zaprasza młodzież, dzieci z terenu Słopnic na zajęcia świetlicowe, które odbywają się w każde wtorki, środy, czwartki, soboty i niedziele, w godzinach od 1500-2000.

W świetlicy prowadzone są zajęcia plastyczno – techniczne, umuzykalniająco – taneczne, sportowo – rekreacyjne, a także zajęcia na świeżym powietrzu.

W każdą środę w godzinach 1800-2000, na sali gimnastycznej odbywają się rozgrywki sportowe tenisa stołowego, piłki koszykowej i nożnej.

Oferujemy także, pomoc we wspólnym odrabianiu lekcji, pomoc w przygotowaniu się do konkursów szkolnych, gminnych, ponadto istnieje możliwość skorzystania z Internetu.

Na świetlicy każdy może miło i pożytecznie spędzić swój wolny czas.

Danuta Curzydło

MAJ:

Tworzymy grupę „Cheer-leaders” – czyli drużynę kibicującą zawodnikom podczas meczu.

Aerobik – ćwiczymy przy muzyce.

Wycieczka szlakiem ścieżki przyrodniczej.

Organizujemy konkurs – „Poezja o Matce”.

Organizujemy uroczystość z okazji „Dnia Matki”.

CZERWIEC:

Tworzymy wspólny plakat na asfalcie pod hasłem: „Dzieci wszystkich krajów”.

Planujemy wspólne dyskoteki bezalkoholowe.

Idziemy na Łopień.

Rozpoczynamy działalność KLUBU EUROPEJSKIEGO, który będzie skupiał wszystkich chcących poszerzyć wiedzę na temat Unii Europejskiej. Klub będzie promował tradycję, kulturę, regiony

naszego kontynentu poprzez organizowanie konkursów tematycznych, przygotowanie i opracowanie ankiety „Być albo nie być w Europie”, nawiązanie kontaktu z przedstawicielami władz samorządowych. We wszystkich zadaniach korzystać będziemy z różnorodnych mediów a nasza praca znajdzie odbicie w zorganizowaniu „Dnia Europy”.

LIPIEC:

Zapoznamy się ze schematowych i obiegowych opinii na temat używek.

Teatr „Grubasa” przygotowujemy scenki rodzajowe.

Rozgrywki piłka koszykowa.

Rozgrywki piłka siatkowa.

Wycieczki przyrodnicze i relaksujące, połączone z pieczeniem kiełbasek.

Dyskoteka bezalkoholowa dla dzieci i młodzieży.

Organizujemy piknik rodzinny - „Żyj zdrowo, wypoczywaj z głową”.

Co w duszy gra

Wiosna to najlepsza pora na poezję. Poniżej zamieszczamy propozycję wierszy nadesłanych do Redakcji kilka tygodni temu przez Janusza Mikulskiego.

Wiersze pochodzą z cyklu „Miasto miłości”.

* * *

Na przedmieściach dnia
rozwidła się czas
nadciągają karetami słońca
budowniczy ludzkich marzeń
Na przedmieściach dnia
zastyga lawa snów
obok dróg w rozlanym słońcu
stoją sztywne góry marzeń

* * *

spotykamy się dzień w dzień
lecz jakby z daleka

na sercach ciszy cień
a czas ucieka ...
spotykamy się dzień w dzień
lecz jakby z dala

chmury słońce pchają w głąbie w ciszy fale ...

* * *

prostą drogą
ciężko zejść na szczyty

nawet szlaki

wiją się jak węże
a gdy znajdziesz
szczyt śniegiem pokryty - -

wiatry niosą na rękach chmury
i sieją deszcze ...

J. Mikulski pochodzi z Ostrołęki. Jako poeta debiutował w 1992 roku. Od tego czasu ukazały się już cztery samodzielne zbiory wierszy poety: „Krajobrazy ciszy”, „Ikar”, „Dotykanie nieba”, „Opadanie czasu”. Poezje Mikulskiego były drukowane na łamach różnych pism, które ukazały się w Warszawie, Berlinie, Wilnie, Bostonie, Toronto, Rzymie, Filadelfii, Moskwie i wielu innych miastach. Na co dzień J. Mikulski jest publicystą pism: „Głos Katolicki” oraz „Niedziela”. Zainteresowanie biuletynem „Nasze Słownice” jest kolejnym dowodem na to, że trafia on nie tylko do rąk lokalnej społeczności, lecz znajduje uznanie także u osób z poza terenu Słownic. Tak trzymać!

Baksy kontra Dominikanie

Po zakończeniu letniego sezonu przyszła pora na rozgrywki w halowych dyscyplinach sportowych. Zawody odbyły się w dniach 1 i 2 lutego na nowo oddanej do użytku hali sportowej przy Szkole Podstawowej Nr 1 i Gimnazjum w Słownicach Dolnych. Była to już II-ga edycja rozgrywek „O Puchar Wójta Gminy Słownice” w koszykówce oraz w piłce nożnej halowej w kategorii seniorów.

W rozgrywkach w piłce nożnej halowej udział wzięło dziewięć drużyn. Drużyny, które uczestniczyły w rozgrywkach prezentowały bardzo wysoki i wyrównany poziom i dlatego nie można było narzekać na brak emocji począwszy o rozgrywek grupowych a skończywszy na meczu finałowym. Zwycięstwo i Puchar Wójta Gminy Słownice w piłce nożnej halowej przypadło drużynie „Baksy” w składzie: Mariusz i Piotr Król, Stanisław Czepiel, Stanisław Drożdżak, Bogumił Opióła, Janusz Młynarczyk i Piotr Niezabitowski.

Drugie miejsce w rozgrywkach zajęła drużyna „Dominikanie” w składzie: Dominik i Jarosław Kęska, Marcin Krzemiński, Janusz Klimek, Stanisław Banach, Ireneusz Drożdżak, Daniel Wojcieszak, Adam Woźniak i Krzysztof Trzópek. Trzecie miejsce zajęła drużyna „Orły” w składzie Ryszard i Adam Ubik, Bolesław, Tadeusz i Jacek Florek, Jan Banach.

W rozgrywkach „O Puchar Wójta Gminy Słownice” w koszykówce udział wzięły trzy drużyny. Podobnie jak w rozgrywkach w piłce nożnej nie można było narzekać na brak emocji pomimo tego, że koszykówka w Słownicach nie cieszy się aż takim zainteresowaniem i popularnością jak piłka nożna.

Zwycięstwo i miano najlepszej drużyny w Gminie Słownice zapewniła sobie drużyna „Plebańskie” w skład, której wchodził: Tomasz Kęska, Marian Wojcieszak, Marek Stańczuk, Andrzej Bartosz, Daniel Waśko. Drugie miejsce zajęła drużyna „3 obroty na minutę”, trzecie drużyna „Western All-Star”.

Zwycięskie drużyny otrzymały puchary, nagrody oraz dyplomy.

W tym miejscu pragnę poinformować wszystkich zainteresowanych, którzy chcieliby wynająć halę sportową, iż wszystkie informacje na ten temat można uzyskać u Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Słownicach, osobiście lub też pod numerem telefonu 33-40-450.

Kalendarz kibica

W dniu 30 marca br. Rozpoczęła się runda rewanżowa rozgrywek o mistrzostwo V ligi, w której występuje drużyna „Sokoła” Słupnice. Przypominam, że dla naszych ulubieńców jest to bardzo ważna runda, ponieważ walczą o utrzymanie w Klasie Okręgowej, czego im oczywiście wszyscy gorąco życzymy.

Dla osób zainteresowanych przebiegiem rewanżowej rundy wiosennej publikujemy kalendarz rozgrywek drużyny „Sokół Słupnice”:

19 kwietnia (sobota) Sokół Słupnice – Zawada Nowy Sącz, godz. 12.00

27 kwietnia (niedziela) Helena Nowy Sącz - Sokół Słupnice, godz. 11.00

1 maj (czwartek) Orzeł Wojnarowa - Sokół Słupnice, godz. 17.00

4 maj (niedziela) Sokół Słupnice – Grybovia Grybów, godz. 17.30

11 maja (niedziela) Jutrzenka Zakopane - Sokół Słupnice, godz. 17.00

18 maja (niedziela) Sokół Słupnice – Sandecja II Nowy Sącz, godz.17.30

25 maja (niedziela) Gród Podegrodzie - Sokół Słupnice, godz. 11.00

01 czerwca (niedziela) Sokół Słupnice – Malinex Kobylanka, godz. 11.00

08 czerwca (niedziela) Skalnik Kamionka - Sokół Słupnice, godz 18.00

15 czerwca (niedziela) Sokół Słupnice – Turbacz Mszana Dolna, godz. 18.00

19 czerwca (czwartek) Tymbark - Sokół Słupnice, godz. 17.00

22 czerwca (niedziela) Sokół Słupnice – Kolejarz Stróże, godz. 17.00

Zarządzenie wójta

STYCZEŃ 2003

W celu przeprowadzenia postępowania przetargowego na prowadzenie świetlicy środowiskowej przy Szkole Podstawowej Nr 1 w Słupnicach wójt zatwierdził regulamin pracy komisji przetargowej oraz projekt specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Drogą przetargu ustnego, został przeprowadzony najem pomieszczeń piwnicznych w budynku Urzędu Gminy. Pomieszczenie o łącznej powierzchni 63 m² zostało przeznaczone na prowadzenie działalności gospodarczej. Pomieszczenia zostaną zagospodarowane przez cukrownię „PTYŚ”.

LUTY 2003

Zarządzeniem wójta nastąpiło zatwierdzenie zmian w projekcie organizacyjnym SP nr 1 w Słupnicach. W związku z oddaniem do użytku nowej hali sportowej przy SP nr 1 i Gimnazjum, zatrudniono na 1 etatu do dnia 30 czerwca 2003 r. pracownika do spraw obsługi i sprzątnięcia hali sportowej.

W celu uatrakcyjnienia wynajmu hali sportowej, wójt gminy wyraził zgodę na wynajem w przewiązce Szkoły Podstawowej Nr 1 miejsca pod automat do sprzedaży słodczy, napojów zimnych i gorących. Automat został zainstalowany przez firmę „Vending” z Tymbarku.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów w drodze zarządzenia dokonano regulacji działań z zakresu Obrony Cywilnej

- powołano zespół do opracowania Planu Osiągnięcia Wyższych Stanów Gotowości do Reagowania na sytuacje kryzysowe,

- ustalono zasady organizacji i działania systemu wykrywania i alarmowania na terenie gminy Słopnice,
- utworzono elementy organizacyjne ewakuacji (przyjęcia) ludności.
- utworzono punkty alarmowania sołectw,
- powołano Samodzielną Drużynę Ratownictwa Ogólnego w Słopnicach Dolnych i Górnych oraz Drużynę Ratownictwa Przeciwpowodziowego.

Co dalej gimnazjalisto

Zespół Szkół

im. Komisji Edukacji Narodowej
w TYMBARKU

ogłasza nabór na rok szkolny 2003/2004 do następujących typów szkół:

1. LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE - klasy o nachyleniu programowym:

* akademickim

* wojskowo - językowym - uczniowie realizują specjalistyczny program kształcenia wojskowego, a patronat nad klasą sprawuje 16 Batalion Powietrzno-Desantowy z Krakowa

* sportowym - uczniowie będą realizować autorski program z kultury fizycznej przygotowujący do uprawiania piłki nożnej lub tenisa stołowego.

2. LICEUM PROFILOWANE - klasy o profilu:

* usługowo - gospodarczym - z autorskim programem usług agroturystycznych

i turystyki wiejskiej. Patronat nad klasą sprawuje Małopolska Organizacja Turystyczna w Krakowie.

* ekonomiczno - administracyjnym - z autorskim programem przedmiotu „ praca biurowa” zawierającym moduł oprogramowania biurowego.

3. TECHNIKUM - klasy w zawodzie technika technologii żywności z możliwością wyboru przez uczniów specjalności (produkcja cukiernicza, piekarsko - ciastkarska, ocena żywności)

4. ZASADNICZEJ SZKOŁY ZAWODOWEJ - klasy w zawodzie :

* piekarz; ciastkarz - nauka trwa 3 lata

* sprzedawca; kucharz małej gastronomii - nauka trwa 2 lata

Uczniowie Zespołu Szkół w zależności od typu szkoły uczą się następujących języków obcych: język angielski, język niemiecki, język rosyjski.

Przy Zespole Szkół działa internat ze stołówką.

Szczegóły rekrutacji można uzyskać w Sekretariacie ZS im. KEN bądź pod numerem telefonu: (0-18) 3325 030.

e-mail: zstymb@poczta.onet.pl www.republika.pl/zstymb

Dokumenty do w/w szkół należy złożyć w sekretariacie szkoły (w dni robocze w godz. od 8.00 do 15.00) w terminie od 12 maja do 13 czerwca 2003 r.). Adres szkoły: Zespół Szkół im. KEN

